

Zvony nesmrtevných

Robert Křestan

1. Když jsem sám a když bloudím
a můj plášť padá k zemi
a má hrud' je už jen klec a vězení
je to tak
poslouchám mezi všemi
jejichž smích jsou písňe němých
jenže noc - noc která zpívá
je jen klam
je to tak

R: Slyším být zvony nesmrtevných
Jednou
já slyším být zvony nesmrtevných
jen projednou
i kámen se pohně a roztaje sníh
já slyším být zvony nesmrtevných

2. Přijde král i všichni druzí
bledá tvář poutníkova
síla dnů i pravda věků v objetí
je to tak
ani stráž není nová
ani veliký slova
jenže lež - lež která zpívá
nebolí
je to tak

R: